05/05/19 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃତ୍ତି: ୨୬.୧୧.୮୪
ମଧୁବନ

"ସଚ୍ଚା ସହଯୋଗୀ ହିଁ ସଚ୍ଚା ଯୋଗୀ"

ଆଜି ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ମିଳନ କରିବାର ସ୍ନେହକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏକ ବଳ-ଏକ ଭରସାର ଛତ୍ରଛାୟା ଏବଂ ମିଳନର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ କାରଣରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବାଧାବିଘ୍ନ ବା ଶାରୀରିକ କ୍ଲାନ୍ତି ମିଳନର ଲଗନ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରବଳ ଇଚ୍ଛାକୁ ହଲଚଲ୍ କରିପାରି ନାହିଁ ବରଂ ତାହାକୁ ସ୍ନେହର ସହଜ ରାସ୍ତା ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରି ପିଲାମାନେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ପିଲାମାନଙ୍କର ସାହାସ ଆଧାରରେ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ । ଯେଉଁଠାରେ ସାହସ ଅଛି ସେଠାରେ ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି । ଯଦି ସାହାସ ନାହିଁ ତେବେ ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ସଦାସର୍ବଦା ସାହସ ରଖିବା ସହିତ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନେ ନିଜର ଅବିଚଳିତ ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ପଦକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ନିଅନ୍ତି । କିପରି ବି କଠିଣରୁ କଠିଣ ପରିସ୍ଥିତି ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ସାହସ ଏବଂ ଉତ୍ସାହର ଡେଣା ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଉଡିବାର ସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଡରୁ ବଡ ଏବଂ କଠିଣ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଛୋଟିଆ ଏବଂ ଅତି ସହଜ ଅନୁଭବ ହେବ କାରଣ ଉଡିବାର ସ୍ଥିତି ତୁଳନାରେ ସେହି ପରିସ୍ଥିତି ଗୁଡିକ ଛୋଟ-ଛୋଟ ଖେଳ ବା ଖେଳଣା ଭଳି ଅନୁଭବ ହେବ । ଯେତେ ବଡ ଭୟାନକ ଘଟଣା ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଭୟାନକ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଅନୁଭବ ହେବ । ଅତିଶୟ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦାୟକ ଘଟଣା ମଧ୍ୟ ଦୃଢତା ପ୍ରଦାନକାରୀ ଅନୁଭବ ହେବ । କେତେ ବି ଦୁଃଖମୟ ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସୁ କିନ୍ତୁ ତୁମ ଅନ୍ତରରେ ବାଜୁଥିବା ଖୁସିର ନାଗରା, ଦୁଃଖମୟ ଦୃଶ୍ୟର ପ୍ରଭାବ ପଡିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ ଅଧିକନ୍ତୁ ନିଜର ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ କଷ୍ଟର ଅଗ୍ନିକୁ ଶୀତଳ ଜଳ ସଦୃଶ ନିର୍ବାପିତ କରି ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହୋଇପାରିବ । କାରଣ ଏହିଭଳି ସମୟରେ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ପୀଡିତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗର ଆବଶ୍ୟକତା ଥାଏ ତେଣୁ ଏହିଭଳି ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସେମାନେ ତୁମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯୋଗକୁ ଅନୁଭବ କରିବେ । ତୁମର ଏହି ସଚ୍ଚା ସହଯୋଗ ଆଧାରରେ ହିଁ ସମସ୍ତେ ତୁମକୁ ସଚ୍ଚା ଯୋଗୀ ରୂପରେ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ ଏବଂ ସେହିଭଳି ଅନ୍ତିମ ହାହାକାର ସମୟରେ ମଧ୍ୟ "ସଚ୍ଚା ସହଯୋଗୀ ହିଁ ସଚ୍ଚାଯୋଗୀ" ଏହିଭଳି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଫଳର ପ୍ରାପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଜୟ-ଜୟକାର ହେବ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ସମୟର ହିଁ ଗାୟନ ରହିଛି— ଗୋଟିଏ ବିନ୍ଦୁ ପାଇଁ ତୃଷାର୍ତ୍ତ.... ଏହା ହେଉଛି ଶାନ୍ତିର, ଶକ୍ତିର ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ଅନୁଭୂତି ରୂପକ ବିନ୍ଦୁ ହିଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ପୀଡିତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ତୃପ୍ତିର ଅନୁଭବ କରାଇବ । ସେହି ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ପ୍ରାପ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ଅନୁଭବ କରାଇବ ଯାହାକି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ହିଁ ଅନେକ ଜନ୍ମର ତୃପ୍ତି ବା ପ୍ରାପ୍ତି ମିଳିଗଲା । କିନ୍ତୁ ସେହି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ସେବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ କାଳର ଅଭ୍ୟାସୀ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ କରିପାରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଆତ୍ମାର ତୃଷା ନିବାରଣ କରିପାରିବେ । ଏବେ ଚେକ୍ କର ଏହିଭଳି ଦୁଃଖ କଷ୍ଟଭରା, ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଏବଂ ଭୟାନକ ବାତାବରଣ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ମାଷ୍ଟର ବିଧାତା, ମାଷ୍ଟର ବରଦାତା, ମାଷ୍ଟର ସାଗର ହୋଇ ଏହିଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରାଇପାରିବ ? ଏହିଭଳି ସମୟରେ ଏହା କ'ଣ ହେଉଛି, କାହିଁକି ହେଉଛି.... ଯଦି ଏହି ସବୁକୁ ଦେଖିବାରେ ବା ଶୁଣିବାରେ ଲାଗିଗଲ ତେବେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଦେଖିବାର ବା ଶୁଣିବାର ଯଦି ଟିକିଏ ବି ଇଚ୍ଛା ରହିବ ତେବେ ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହେବା ପାଇଁ ଦେବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ଅଳ୍ପକାଳର ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରର ଅବିଦ୍ୟାର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିରେ ଏବେଠାରୁ ହିଁ ସ୍ଥିତ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସୀ ହୁଅ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଶ୍ୱାସର ଅଖଣ୍ଡ ସେବାଧାରୀ, ଅଖଣ୍ଡ ସହଯୋଗୀ ତଥା ଅଖଣ୍ଡ ଯୋଗୀ ହୁଅ । ଯେପରି ଖଣ୍ଡିତ ମୂର୍ତ୍ତିର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନଥାଏ କିମ୍ବା ପୂଜନୀୟ ହେବାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ, ସେହିଭଳି ଖଣ୍ଡିତ ସେବାଧାରୀ ଖଣ୍ଡିତ ଯୋଗୀ ଏଭଳି ସମୟରେ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହିଭଳି ସେବା କରିବାର ସମୟ ମଧ୍ୟ ପାଖେଇ ଆସୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଘଣ୍ଟି ବଜାଉଛି । ଯେପରି ଭକ୍ତମାନେ ନିଜର ଇଷ୍ଟଦେବ ବା ଇଷ୍ଟ ଦେବୀମାନଙ୍କୁ ଘଣ୍ଟି ବଜାଇ ଉଠାଇଥା'ନ୍ତି, ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି, ଭୋଗ ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି, ସେହିପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଘଣ୍ଟି ବଜାଇ ଇଷ୍ଟଦେବ, ଇଷ୍ଟଦେବୀମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରୁଛି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଜାଗ୍ରତ ତ ହୋଇସାରିଛ କିନ୍ତୁ ନିଜର ପବିତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ଅଧିକ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଯାଉଛ । ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ତୃଷାକୁ ନିବାରଣ କରିବା ପାଇଁ, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଅନେକ ଜନ୍ମର ପ୍ରାପ୍ତି କରାଇବା ଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିର ଅଭ୍ୟାସୀ ହେବା ପାଇଁ ସମୟ ଏବେ ଘଣ୍ଟି ବଜାଉଛି । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ପରଦା ଖୋଲିବାର ସମୟ ମଧ୍ୟ ତୁମ ଭଳି ସମ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ଇଷ୍ଟ ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଆହ୍ୱାନ କରୁଛି । ବୁଝିଲ । ସମୟର ଘଣ୍ଟି ତ ଏବେ ତୁମେ ସବୁ ଶୁଣିଗଲ ନା । ଆଚ୍ଛା!

ଏହିଭଳି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଉଡିବାର କଳା (ସ୍ଥିତି) ଦ୍ୱାରା ସହଜରେ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିବା, ବହୁତ କାଳର ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଅନୁଭବ କରାଇ ତୃପ୍ତ କରାଉଥିବା ଅଖଣ୍ଡ ସେବାଧାରୀ, ଅଖଣ୍ଡଯୋଗୀ, ସଦାକାଳର ମାଷ୍ଟର ଦାତା, ବରଦାତା ସ୍ୱରୂପ, ସର୍ବଦା ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରମ୍ ଅବିଦ୍ୟାର ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ୍ ସମର୍ଥ

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

(କାନପୁର ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡର ସମାଚାର ଗଙ୍ଗେ ଦାଦୀ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଲେ):- ସର୍ବଦା ଅଚଳ-ଅଟଳ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଅଟ ନା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବାବାଙ୍କର ଛତ୍ରଛାୟାର ଅନୁଭବୀ ଅଟ ନା ? ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ସୁରକ୍ଷିତ ରଖୁଛନ୍ତି । ସଦାସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର ସହଜ ଉପାୟ ମିଳିଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ସଦାସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ରୂପକ ହାତ ସହିତ ସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । "ନଥିଙ୍ଗ୍ ନ୍ୟୁ" (କିଛି ବି ନୂଆ ନୁହେଁ) ଏହି କଥାର ଅଭ୍ୟାସୀ ହୋଇଗଲାଣି ନା! ଯାହା ବିତିଗଲା— ନଥିଙ୍ଗ୍ ନ୍ୟୁ । ଯାହା ହେଉଛି ନଥିଙ୍ଗ୍ ନ୍ୟୁ । ଏହି ଶିକ୍ଷା ଆପେ ଆପେ ଅନୁଭବ ହୋଇଯାଉଛି । ଏହାର ପୂର୍ବଭ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ଏହିଭଳି ସମୟରେ ସେବାର ବା ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର ଉପାୟ କ'ଣ ହେବା ଦରକାର, କେଉଁ ସ୍ୱରୂପରେ ରହିବା ଦରକାର, ତାହାର ପୂର୍ବାଭ୍ୟାସ (ରିହରସଲ) ହେଉଛି । କାରଣ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ହାହାକାର ଭିତରେ ଜୟଜୟକାର ହେବାର ଅଛି । ଅତି ପରେ ଅନ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ତ ପରେ ପୁଣି ନୂଆଯୁଗର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ଏହିଭଳି ସମୟରେ ନ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଏହିଭଳି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ନାଗରା ବାଜିବ । ଯଦିଓ ସେହି ସମୟର ଦୃଶ୍ୟ ବହୁତ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ହୋଇଥିବ କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ନାଗରା ମଧ୍ୟ ବାଜିବ । ତେଣୁ ତୁମର ତ (ରିହରସଲ) ପୂର୍ବାଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲା । ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ହୋଇ ନିଜର ଅଭିନୟ କରିଛ । ବହୁତ ଭଲ କରିଛ, ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସ୍ନେହର ସ୍ୱରୂପ । ଆଚ୍ଛା— ଚିନ୍ତାଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ତ ରହୁଛ କିନ୍ତୁ ଯାହା ହୋଇଗଲା— ବାଃ ବାଃ! ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଜଳିବାରେ ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ ବଞ୍ଚିବାରେ ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ଭରି ରହିଛି । ହାଏ କହିବା ନାହିଁ, ହାଏ ଜଳିଗଲା, କ'ଣ ହେବ! ନା! ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ଅଛି । ରକ୍ଷା ହୋଇଯିବା ସମୟରେ ଯେପରି ବାଃ ବାଃ କରିଥା'ନ୍ତି, କୁହନ୍ତି ବାଃ ରକ୍ଷା ହୋଇଗଲା ସେହିପରି ଜଳିଯିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବାଃ ବାଃ କର । ଏହାକୁ ହିଁ ଏକରସ ବା ସ୍ଥିର ଅବସ୍ଥା କୁହାଯାଏ । ରକ୍ଷା କରିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଯାହା ଜଳିବାର ଥିବ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଜଳିଯିବ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ହିସାବ-କିତାବ ଥିବ । ତୁମେ ତ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ଅଟ । ଗୋଟିଏ ଗଲା - ଲକ୍ଷେ ମିଳିଲା — ଏହା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ସ୍ଲୋଗାନ । ଯାଇନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପାଇଲ ସେଥିପାଇଁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୁହ । ଆହୁରି କିଛି ଭଲ ମିଳିବାର ଥିବ ସେଥିପାଇଁ ଜଳି ଯିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଖେଳ କୁହାଯିବ ଏବଂ ରକ୍ଷା ହୋଇ ଯିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଖେଳ କୁହାଯିବ । ଉଭୟ ହିଁ ଖେଳ । ଏହି କଥାକୁ ତ ସମସ୍ତେ ଦେଖିବେ ଯେ ଏମାନେ କେତେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଅଛନ୍ତି, ସେପଟେ ଜଳିଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ଭଳି ଅଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଚିନ୍ତାରେ ପଡିଯାଉଛନ୍ତି କ'ଣ ହେବ, କିପରି ହେବ, କ'ଣ ଖାଇବୁ, କିପରି ବଞ୍ଚିବୁ କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏସବୁର ଚିନ୍ତା ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା!

ଏବେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ତ କରିବାକୁ ପଡିବ ନା! କେବଳ ଆମେ ଚାଲିଯିବା, ଏଭଳି ଭାବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାଥୀରେ ନେଇଯିବା, ଏଭଳି ଭାବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇ, ତୃପ୍ତ କରି, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ନାଗରା ବଜାଇ, ତା'ପରେ ଯିବା । ପୂର୍ବରୁ କାହିଁକି ଚାଲିଯିବା! ତୁମେ ତ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ହିଁ ଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ପରେ ଯିବ ନା! ଏହି ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କାହିଁକି ବାକି ରହିବ! ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମାନସିକ ଭକ୍ତି, ମାନସିକ ପୂଜା, ପ୍ରେମର ପୁଷ୍ପ.... ଏହିସବୁ ଅନ୍ତିମ ଦୃଶ୍ୟ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ହେବ । ଯଦି ଆଡ୍‌ଭାନ୍ସ ପାର୍ଟିରେ କାହାର ପାର୍ଟ ରହିଛି ତେବେ ସେକଥା ଅଲଗା କିନ୍ତୁ ଏହି ଅନ୍ତିମ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖିବା ତ ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ । କଥାରେ ଅଛି ଯିଏ ଶେଷ କରିଲା, ସିଏ ସବୁ କିଛି କରିଲା, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଶେଷରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବାବା ହିଁ ସବୁ କିଛି କରିଲେ ନା! ତେବେ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ସେହି ସବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖି ଦେଖି କାହିଁକି ନଯିବା । ଏହି ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ କାହାର-କାହାର ହିଁ ଅଛି । ତେଣୁ ଯିବାର ସଂକଳ୍ପ କର ନାହିଁ । ଯଦି ଚାଲିଯାଇ ଥା'ନ୍ତ ତେବେ ବି ଭଲ, ଯଦି ରହିଯାଇଛ ତେବେ ଆହୁରି ଭଲ । ଯଦି ଏକୁଟିଆ ଯିବ ତେବେ ବି ଆଡଭାନ୍ସ ପାର୍ଟିରେ ସେବା କରିବାକୁ ପଡିବ, ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ ଏକୁଟିଆ ଯିବାର ଅଛି ଏକଥା ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାଥୀରେ ନେଇଯିବାର ଅଛି, ଏହିଭଳି ଚିନ୍ତା କର । ଆଚ୍ଛା! ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ନୂଆ ପ୍ରକାରର ଅନୁଭବର ବୃଦ୍ଧି ହେଲା । ଯାହାବି ହେଉଛି ସେଥିରେ ଅନୁଭବର ଡିଗ୍ରୀ ବଢିଯାଉଛି । ଯେପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ପାଠପଢାରେ ଡିଗ୍ରୀ ବଢିଯାଉଛି, ସେହିପରି ଏହି ଅନୁଭବ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ତୁମର ଡିଗ୍ରୀ ବୃଦ୍ଧି ହେଲା ।

ପାର୍ଟିମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ:- ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ମନେ କରୁଛ ? ସ୍ୱରାଜ୍ୟ କେବଳ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ମିଳିଥାଏ, ବିଶ୍ୱ ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାର ତ ଭବିଷ୍ୟତର କଥା କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନର ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହିଁ ବିଶ୍ୱ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ସଦାସର୍ବଦା ନିଜକୁ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ମନେ କରି, ସର୍ବ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କୁ କର୍ମଚାରୀ ମନେ କରି ନିଜର ଅଧିକାରର ସହିତ ଚଳାଉଛ, ନା କେବେ କେବେ କୌଣସି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ମଧ୍ୟ ତୁମ ଉପରେ ରାଜା ହୋଇ ଯାଉଛି! ତୁମେ ନିଜେ ରାଜା ଅଟ ନା କେବେ କୌଣସି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ରାଜା ହୋଇଯାଉଛି ? କେବେ କୌଣସି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଧୋକା ଦେଉନାହିଁ ତ ? ଯଦି କାହାଠାରୁ ବି ଧୋକା ଖାଇଲ ତେବେ ଦୁଃଖ ମିଳିବ କାରଣ ଧୋକା ହିଁ ଦୁଃଖ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇଥାଏ । ଯଦି ଧୋକା ନାହିଁ ତେବେ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସର୍ବଦା ସ୍ୱରାଜ୍ୟର ଖୁସିରେ, ନିଶାରେ ଏବଂ ଶକ୍ତିରେ ରହୁଛ ଏବଂ ସ୍ୱରାଜ୍ୟର ନିଶା ଉଡିବାର ସ୍ଥିତିକୁ ନେଇଯାଇଥାଏ । ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟର ବିନାଶୀ ନିଶା କ୍ଷତି କରିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏହି ଅବିନାଶୀ, ଅଲୌକିକ ଆତ୍ମିକ ନିଶା ସୁଖର ପ୍ରାପ୍ତି କରାଇଥାଏ । ତେଣୁ

ରାଜାର ରାଜ୍ୟ ହିଁ ଯଥାର୍ଥ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରଜାର ପ୍ରଜା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ହିଁ ବିଶୃଙ୍ଖଳାର ରାଜ୍ୟ । ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି ସମୟ ସତ୍ୟଯୁଗଠାରୁ ରାଜାମାନେ ହିଁ ରାଜ୍ୟ କରିଆସିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଶେଷ ଜନ୍ମରେ ପ୍ରଜାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଏବେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଗଲ । ଅନେକ ଜନ୍ମ ଭିକାରୀ ହୋଇ ରହିଲ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଭିକାରୀରୁ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଗଲ । ବାପଦାଦା ସର୍ବଦା କହିଆସୁଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ ଖୁସିରେ ରୁହ, ଭରପୁର ରୁହ । ଯେତେ ନିଜକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାଣୀ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ କରିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ତୁମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ଆଧାରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୁନିଆର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯିବ କାରଣ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ତୁମର ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ଯାହାକି ତୁମକୁ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର ପାଇଁ ଅଧିକାରୀ କରିଦେବ । ଆଚ୍ଛା!

“ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ପ୍ରେରଣାଦାୟକ ଅମୂଲ୍ୟ ମହାବାକ୍ୟ” :-

(୧) ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି, ତାହା କ’ଣ ?

ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଆରମ୍ଭରେ ଶୁଣିଥିଲ— ମୁଁ କିଏ ? ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସମସ୍ତେ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ଶେଷରେ ବା ଭବିଷ୍ୟତରେ ମୁଁ କ’ଣ ହେବି ବା ମାଳାରେ ମୋର ସ୍ଥାନ କେଉଁଠି ? ତେବେ ଏହି ପ୍ରତୀକ୍ଷା କେବେ ସମାପ୍ତ ହେବ ? ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ୮ ଜଣଙ୍କ ଭିତରେ କିଏ ଥିବେ, ୧୦୦ ଜଣଙ୍କ ଭିତରେ କିଏ ଥିବେ, ୧୬୦୦୦ ମାଳାର ତ ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠୁନାହିଁ । ତେବେ ୮ ଜଣଙ୍କ ଭିତରେ ବା ୧୦୦ ଜଣଙ୍କ ଭିତରେ କିଏ କିଏ ଥିବେ । ବିଦେଶୀମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ କେଉଁ ମାଳାରେ ଥିବୁ ଏବଂ ଆରମ୍ଭରୁ ଆସିଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଲାଷ୍ଟ ସୋ ଫାଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷରେ ଆସିଥିବା ପିଲାମାନେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନେ ପୁଣି କେଉଁଠି ଆସିବେ । କିଏ ଜାଣେ ଆମର ମାଳାରେ ସ୍ଥାନ ଅଛି କି ଶେଷରେ ଆସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ଅଛି ? ତେବେ ଏହାର ହିସାବ କ’ଣ ? କିତାବ ଅର୍ଥାତ୍ ରେଜିଷ୍ଟର ତ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ନା । ଏବେ କାହାକୁ ବି ସ୍ଥିର କରାଯାଇନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ରାଙ୍କନ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରିଥିଲ ସେଥିରେ ଚିତ୍ରଗୁଡିକୁ କିପରି ବାଛିଥିଲ ? ପ୍ରଥମେ କିଛି ଚିତ୍ରକୁ ଅଲଗା କରିଦେଲ ପୁଣ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଏକ, ଦୁଇ, ତିନି ସଂଖ୍ୟା ଦେଇ ଚାଲିଲ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ବାଛିବାକୁ ପଡିଥାଏ ତା’ପରେ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଏ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ବଛାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ମାଳାର କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇନାହିଁ । ଭାବୁଛନ୍ତି ପଛରେ ଆସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର କ’ଣ ହେବ ? ସର୍ବଦା କିଛି ସ୍ଥାନ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ରଖାଯାଇଥାଏ, ଯେପରି ରିଜର୍ଭେସନରେ ମଧ୍ୟ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି କୋଟା ରଖାଯାଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ତାକୁ କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି, କେହିଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କେହି-କେହି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା’ନ୍ତି ।

ଆଚ୍ଛା! ତୁମେ ସବୁ କେଉଁ ମାଳାରେ ଅଛ ? ନିଜ ଉପରେ ଆଶା ରଖ । କୌଣସି ନା କୌଣସି ଏଭଳି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣା ଘଟିବ ଯାହା ଆଧାରରେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶା ପୂରଣ ହୋଇଯିବ । ଅଷ୍ଟରତ୍ନଙ୍କର ବିଶେଷତା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ କଥା ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଅଷ୍ଟରତ୍ନଙ୍କର ସ୍ମାରକୀ ଚିତ୍ରରେ ଯେପରି ଅଷ୍ଟଶକ୍ତିକୁ ଭୂଜା ରୂପରେ ଦେଖାଯାଉଛି ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ଅଷ୍ଟଶକ୍ତିର ଧାରଣା ବାସ୍ତବିକ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଉଥିବ । ଯଦି ଗୋଟିଏ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କମ ଦେଖାଯାଉଥିବ ତେବେ ଖଣ୍ଡିତ ମୂର୍ତ୍ତି ଯେପରି ପୂଜନୀୟ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ସେହିପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଷ୍ଟଦେବତାଙ୍କ ତାଲିକା ଭିତରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଦ୍ୱିତୀୟ କଥା— ଅଷ୍ଟ ଦେବତାମାନେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଇଷ୍ଟ ରୂପରେ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଇଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ମହାନ ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମା । ଇଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭକ୍ତକୁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ବିଧି ଏବଂ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଅଷ୍ଟରତ୍ନ ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ସର୍ବ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଇଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ଚାଲିଚଳନ ଦ୍ୱାରା ବିଧି ଏବଂ ସିଦ୍ଧିର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ମହାନ ମୂର୍ତ୍ତି ରୂପରେ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ତେବେ ଅଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଥିବ ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ସମ୍ମୁଖରେ ଇଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା, ମହାନ ଆତ୍ମା, ବରଦାନୀ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ରହିଥିବେ । ଏହା ହେଉଛି ଅଷ୍ଟରତ୍ନଙ୍କର ବିଶେଷତା । ଆଚ୍ଛା!

(୨) ଦୁନିଆର ବାତାବରଣଠାରୁ ଅଥବା ମାୟାଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର ଉପାୟ— ସର୍ବଦା “ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ” ଯେଉଁମାନେ ଏହିଭଳି ଲଗନରେ ମଗନ ରହିଥା’ନ୍ତି ସେମାନେ ମାୟାର ସବୁ ପ୍ରକାରର ଆକ୍ରମଣଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥା’ନ୍ତି । ଯେପରି ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ବୋମା ବର୍ଷଣରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ସୈନିକମାନେ ଅଣ୍ଡରଗ୍ରାଉଣ୍ଡ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବୋମାର ପ୍ରଭାବ ପଡିନଥାଏ ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଜଣଙ୍କର ଲଗନରେ ମଗନ ରହିବ ସେତେବେଳେ ଦୁନିଆର ବାତାବରଣର ପ୍ରଭାବଠାରୁ, ମାୟାଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ହେବ । ମାୟାର ସାହସ ନଥିବ ତୁମ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ତେଣୁ ସଦାସର୍ବଦା ଲଗନରେ ମଗନ ରୁହ— ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର ଉପାୟ ।

(୩) ବାବାଙ୍କର ସମୀପ ରତ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନ — ବାବାଙ୍କର ନିକଟରେ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ସତ୍ ପିତାଙ୍କର ସଂଗର ରଂଗ ନିଶ୍ଚିତ ଲାଗିଥିବ, ତାହା ହେଉଛି ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତି । ତେଣୁ ସମୀପ ରତ୍ନ

ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବେ । ଶରୀରରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶରୀରଠାରୁ ଅଲଗା, ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବେ । ଶରୀରକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାନଯାଉ ଏବଂ ଆତ୍ମା ଯିଏକି ଦେଖାନଯିବା ଜିନିଷ, ତାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ ଦେଖାଯାଉ—ଏହା ହିଁ ତ ଚମତ୍କାର ଅଟେ ନା! ତେବେ ଆତ୍ମିକ ମସ୍ତି ବା ନିଶାରେ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସାଥୀ କରିପାରିବେ କାହିଁକି ନା ବାବା ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ।

(୪) ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ସର୍ବ ଆକର୍ଷଣଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହିବାର ସହଜ ଉପାୟ:-

ସଦାସର୍ବଦା ଏହି ନିଶାରେ ରୁହ ଯେ ମୁଁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଅଟେ । ଯାହା ସବୁ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନ, ଗୁଣ, ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ଆନନ୍ଦ.........ଏହି ସର୍ବଗୁଣ ମୋର ଅଟେ । ପିତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ପୁତ୍ର ଆପେ ଆପେ ମାଲିକ ହୋଇଥାଏ । ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାକୁ ନିଜର ଅଧିକାରର ନିଶା ରହିଥାଏ, ନିଶାରେ ସବୁ କିଛି ଭୁଲିଯାଏ ନା! ତା'ର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ମୃତି ନଥାଏ । ସେହିପରି ତୁମର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ହିଁ ସ୍ମୃତି ରହୁ- ବାବା ଏବଂ ମୁଁ, ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଆପେ ଆପେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ଆକର୍ଷଣଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଚାଲିଯିବ । ନିଶାରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ସମ୍ମୁଖେରେ ତା'ର ଲ'କ୍ଷ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରହିଥିବ । ତେଣୁ ତୁମର ଲକ୍ଷ ହେଲା ଫରିସ୍ତା ହେବା ଏବଂ ଦେବତା ହେବା ।

(୫) ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଖେଳ କ'ଣ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ— ସେହି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ଖେଳ ହେଲା ତୁରନ୍ତୁ ଶରୀରକୁ ଆସିବା ଏବଂ ତୁରନ୍ତ ଶରୀରଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବା । ଏହି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ଖେଳର ଅଭ୍ୟାସ ଅଛି ? ଯେବେ ଚାହିଁବ, ଯେପରି ଚାହିଁବ ସେହିପରି ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହିପାରୁଥିବ । କାରଣ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ହିଁ ହେବ, ଯିଏ ସେହି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ହଲଚଲ୍ ହୋଇଯିବ ସିଏ ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଯିଏ ଅଚଳ ରହିଲା ସିଏ ପାସ୍ ହୋଇଯିବ । ଏହିଭଳି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି ? ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାର ଅଭ୍ୟାସ ତୀବ୍ର ରୂପରେ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ବାତାବରଣ ଯେତିକି ବିଶୃଙ୍ଖଳା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବ ତୁମର ସ୍ଥିତି ସେତିକି ଶାନ୍ତ ଥିବ । ଯେପରି ସାଗର ବାହାରେ ଶବ୍ଦ ବହୁତ ଥାଏ କିନ୍ତୁ ଭିତରେ ବିଲକୁଲ୍ ଶାନ୍ତ ଥାଏ । ତୁମର ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ ଦରକାର । ତେଣୁ ନିଜ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରଖି ପାରୁଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ବିଶ୍ୱକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବେ । ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କିପରି କରିବେ । ସେଥିପାଇଁ ଏକତ୍ରିକରଣର ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବିସ୍ତାରରୁ ସାରକୁ ଆସିଯିବା ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସାରରୁ ବିସ୍ତାରକୁ ଆସିଯିବା, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଖେଳ ।

(୬) ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଥାଅ— ଦୁନିଆର ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୁଖର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଥିବାର ଦେଖି ଦୁଃଖୀରୁ ସୁଖୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ତୁମର ନୟନ, ମୁଖ ମଣ୍ଡଳ, ସବୁ କିଛି ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେଉ, ଏହିଭଳି ସୁଖଦାୟୀ ହୁଅ । ଯେଉଁମାନେ ଏହିଭଳି ସୁଖଦାୟୀ ହୋଇଯା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖ ସ୍ପର୍ଶ କରିପାରେ ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା!

ବରଦାନ:- ମନ ବୁଦ୍ଧିର ଏକାଗ୍ରତା ଦ୍ୱାରା ସର୍ବ ସିଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ସଦା ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ସର୍ବ ସିଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତିକୁ ବଢାଅ । ଏହି ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି ସହଜରେ ନିର୍ବିଘ୍ନ କରିଦିଏ ଯାହାକି ମେହନତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡେ ନାହିଁ । ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ — ଏହି ସ୍ଥିତିର ସହଜ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସହଜରେ ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥିର ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଏ, ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି କଲ୍ୟାଣର ବୃତ୍ତି, ଭାଇ ଭାଇର ଦୃଷ୍ଟି ରହିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏକାଗ୍ର ରହିବା ପାଇଁ ଏତେ ସମର୍ଥ ହେବାକୁ ପଡିବ ଯାହାକି ମନ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ସଦାସର୍ବଦା ତୁମର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଥିବେ, ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ହଲଚଲ୍ ହେଉନଥିବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- କମଳପୁଷ୍ପ ସଦୃଶ ନ୍ୟାରା ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଲିପ୍ତ ରୁହ ତେବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସ୍ନେହ ପାଇବାର ପାତ୍ର ହୋଇଯିବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****